

Verleening v. bevoegdheid aan den Gouv.-Gen. v. N. I. tot het nemen an maatr. tot wering v. besmettelijke veeziekten. Diplomatieke bescheiden betreffende de Limburg-Luxemburgsche aangelegenheden.

(Eindverslagen ; Verslag der Commissie tot onderzoek.)

[19. 7.]

EINDVERSLAG der Commissie van Rapporteurs voor het bovengenoemd Ontwerp van Wet ; uitgebragt in de zitting van den 26sten Maart 1868.

De Commissie van Rapporteurs voor het wets-ontwerp tot afschaffing van de bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering over judicieele boeten en schadeloosstellingen heeft kennis genomen van de Memorie van Beantwoording, door de Regering betrekkelijk dat wets-ontwerp ingezonden, en is van oordeel, dat daaromtrent geene nadere overweging in de afdeelingen wordt vereischt. Tevens heeft zij gemeend, zich van het uitspreken van een eigen oordeel omtrent de in dat stuk behandelde punten te kunnen onthouden.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs, den 24sten Maart 1868.

OLDENHUIS GRATAMA.
DAM.
GEFKEN.
VAN DER DOES DE WILLEBOIS.
PIJNAPPEL.

[15. 4.]

EINDVERSLAG der Commissie van Rapporteurs voor het Ontwerp van Wet tot verleening van bevoegdheid aan den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indie tot het nemen van maatregelen tot wering van besmettelijke veeziekten: uitgebragt in de zitting van den 21sten 1868.

Bij de overweging van het wets-ontwerp tot het schenken van bevoegdheid aan den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indie tot het nemen van maatregelen tot wering van besmettelijke veeziekten, was de overgrootste meerderheid der leden in alle afdeelingen van oordeel, dat deze wettelijke voorziening ten eenen male onnoodig moet worden geacht. Maatregelen, waarbij de in- en doorvoer van sommige voorwerpen worden verboden, ten einde besmettelijke veeziekten tegen te gaan of te stuiten, kunnen onmogelijk als wijziging van het tarief der regten van in-, uit- en doorvoer worden beschouwd. Toen de veeziekte hier te lande en in België heerschte, zijn door onze Regering meermalen beperkingen aan den in- en uitvoer gesteld, maar niemand dacht er aan dat daardoor eene wijziging in de tariefwet werd gemaakt. Zulke voorschriften zijn eenvoudige maatregelen van politie en de Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indie is zeer zeker uit den aard van zijnen werkkring bevoegd om die te nemen. Mogt daaromtrent nog eenige twijfel bestaan, dan maakt art. 20 van het regeringsreglement de zaak voorzeker op de meest stellige wijze uit. En konden zij al als eene wijziging der tariefwet worden aangemerkt, dan nog heeft de 2de alin. van art. 129 regeringsreglement, den Gouverneur-Generaal de bevoegdheid reeds gegeven, welke hem thans door deze wet zoude worden geschonken.

Enkele leden opperden evenwel de meening, dat het overtollige in dezen niet zal schaden. Maar hun gevoelen werd met kracht bestreden zoo door hen, die geene voorschriften door den Nederlandschen wetgever voor Nederlandsch Indie wenschen vastgesteld te zien dan na stellig gebleken noodzakelijkheid, als door andere leden, die meenden, dat de verantwoordelijkheid van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indie, om belemmerende maatregelen als deze te nemen, niet mag worden ondervangen, maar in het belang der ingezetenen aldaar vrijelijk behoort te blijven werken. Een wettelijk voorschrift waardoor hij zich eenigzins gebonden konde achten, zou den Gouverneur-Generaal alligt spoediger tot verbod van in- en uitvoer doen overgaan, dan in het algemeen belang wenschelijk kan worden geacht.

De Commissie van Rapporteurs acht het onnoodig om schriftelijke beantwoording der Regering op deze bedenkingen uit te lokken. Zij acht die genoegzaam toegelicht door opneming in dit *Eindverslag* en wenscht bij het uitbrengen daarvan geen eigen oordeel uit te spreken.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs op 20 Maart 1868.

DULLERT.
WESTERHOFF.
ROCHUSSEN.
GEERTSEMA.
FOKKER.

[38. 1.]

VERSLAG DER COMMISSIE omtrent de diplomatieke bescheiden betreffende de Limburg-Luxemburgsche aangelegenheden; uitgebragt in de zitting van den 17den Maart 1868.

De Commissie, in wier handen gesteld zijn de diplomatieke bescheiden betreffende de Limburg-Luxemburgsche aangelegenheden, welke door den Minister van Buitenlandsche Zaken aan de Kamer in hare vergadering van 14 Maart jl. zijn overgelegd, heeft hunnen inhoud onderzocht.

De omstandigheden, die tot mededeeling dezer stukken aanleiding hebben gegeven, liggen nog versch in het geheugen. Toen de Regering op den 2den Maart door den heer THORBECKE over de jongste ontbinding der Kamer was geïnterpelleerd, verklaarde de Minister van Buitenlandsche Zaken, dat de Regering bij de behandeling der begrooting van dit Departement aan de Kamer inlichtingen omtrent het diplomatiek beleid wenschte te geven, die zij gemeend had tot nu toe in het belang van den Staat te moeten achter houden. De gedachtenwisseling, welke naar aanleiding der interpellatie was aangevangen, duurde inmiddels voort; maar toen de heer BLUSSÉ in de vergadering van 5 Maart eene motie had voorgesteld, waarbij een afkeurend oordeel over de jongste ontbinding der Kamer werd uitgesproken, was gedurende de volgende dagen van de zijde der Regering op dringende wijze verzocht, dat de Kamer geen oordeel over de ontbinding harer voorgangster zoude uitspreken, vóór dat zij kennis had genomen van den inhoud der diplomatieke bescheiden, welke de Minister van Buitenlandsche Zaken had toegezegd en waarmede het regeringsbeleid ten aanzien der Limburg-Luxemburgsche aangelegenheden moest worden geregtvaardigd. De Kamer gaf bijna eenparig gehoor aan dezen wensch in hare vergadering van 7 Maart; zij begreep door een besluit tot voorloopige schorsing der beraadslaging over de motie van den heer BLUSSÉ de gevraagde gelegenheid tot regtvaardiging te moeten schenken. De stukken, waaromtrent de Commissie verslag zal uitbrengen, werden daartoe na verloop van eenige dagen overgelegd.

De Commissie acht in dezen stand der zaak den aard van hare roeping niet twijfelachtig. Een oordeel over het beleid der buitenlandsche betrekkingen wordt waarschijnlijk niet van haar verwacht. De medegedeelde stukken moeten de leden der Kamer in staat stellen om zich eene meening hierover te vormen en de Commissie zal door haar Verslag aan hare medeleden den weg daartoe effen en gemakkelijk dienen te maken. De overgelegde bescheiden moeten tot regtvaardiging der handelwijze van de Regering strekken, en wel voornamelijk ten aanzien van vier hoofdpunten, waaromtrent het regeringsbeleid aanleiding tot bedenkingen heeft gegeven.

I. De handelingen der Regering ten aanzien van het vrijgeworden Limburg, nadat de betrekkingen van dat gewest tot den Duitschen Bond door diens oplossing waren vervallen.

II. De houding, welke aanvankelijk door haar ten aanzien van Luxemburg is aangenomen.

III. Haar aanbod tot bemiddeling bij onderhandelingen over den toestand van dit Groothertogdom.

IV. De deelneming van Nederland aan de Londensche conferentie en aan den waarborg der neutraliteit van Luxemburg bij het tractaat van 11 Mei 1867.

De Commissie zal derhalve den inhoud der overgelegde stukken ten aanzien van elk dezer punten afzonderlijk nagaan.